

da Niels Andersen i 1906 maa trække sig tilbage som Formand for Arbejdsgiverforeningen, da de faa gennemført en Ordning, hvorved de i Virkeligheden have det store afgørende Ord, hver Gang der skal afsluttes en Overenskomst. Vi have faaet det at se for ganske faa Dage siden, hvordan Centralforeningen af Murer- og Tømrermestre i Provinsen efter Ordre fra Arbejdsgiverforeningen opsagde den med Arbejderne indgaaede gældende Overenskomst; og da det lykkedes Arbejderne og vedkommende Haandværksmestre ved en Forhandling i Odense at slutte en Overenskomst, og dette telegraferedes ud gennem Ritzaus Bureau, gik „Dannebrog“ til Formanden for Arbejdsgiverforeningen, Kaspar Rostrup, og spurgte ham, om denne Meddelelse fra Ritzau, at der var sluttet Forlig i Odense, kunde være rigtig; han vidste meget godt, at der skulde være Krig. Saa sagde Kaspar Rostrup, at det kunde han ikke tro, for det var ikke Arbejdsgiverforeningens Ønske, at der skulde være Fred paa det Grundlag, som omtales i Meddelelsen fra Ritzaus Bureau. Derefter har det jo vist sig, at Centralforeningen af Murer- og Tømrermestre i Provinsen alligevel har sat sin Villie igennem, saa at de store Industrifag i alle Tilfælde ikke have faaet den ønskede Anledning til en Storkonflikt ved denne Lejlighed.

Jeg tror derfor, at det ærede Medlem fra Slagelse (Lange), som selv hører til de store Fabrikanter, skulde have talt saa smaat om Fredskærligheden blandt Arbejdsgiverne, da han havde Ordet i Gaar. Det er sandelig ikke i den Kreds af Arbejdsgivere, der virkes for Freden. Jeg tror fuldt og fast, ligesom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at der vil ske en Sprængning indenfor Arbejdsgiverforeningen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente, at Arbejdsgiverforeningen vilde blive sprængt saaledes, at der vilde komme til at staa ca. 4,000 store Arbejdsgivere med 150,000 Arbejdere isolerede. Jeg siger, at hvis det ærede Medlems Profeti gaar i Opfyldelse, vil det være en stor Gevinst for Samfundet i dets Helhed, thi naar der saa er Udsigt til Krig mellem disse 4,000 store Arbejdsgivere og Arbejderne, vil der være en ganske anderledes stor Offentlighed til at tage Parti, end Tilfældet er nu, hvor de store og de smaa Arbejdsgivere staa sammen, og hvor hele Overklassen jo som Regel staa imod Arbejderne, naar det trækker op til en saadan Konflikt. Altsaa, hvis det ærede Medlem har Ret i

denne Profeti, tror jeg, det vil være en Begivenhed, som ikke alene er i Arbejdernes, men ogsaa i hele Samfundets Favør.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) kom naturligvis ind paa at tale om „Tyranniet“ indenfor Fagforeningerne. Det ærede Medlems Tale var en mærkelig Blanding af Frisind og sort Reaktion. Jeg har hørt noget om, at det ærede Medlems Tale var en Svanesang her i Tinget, at han vilde, før han forsvandt, sige sin Hjertensmening om disse Forhold, og naar man saadan er ved at afgaa ved Døden, finder man jo meget ofte Anledning til at gøre Ret til begge Sider, efter hvad man nu tror, der er Ret. Det var maaske derfor, det ærede Medlem slog saa haardt til alle Sider. Jeg tror nu, han skulde have afholdt sig fra disse Bemærkninger om Tyranniet indenfor Fagforeningerne. Det ærede Medlem fremhøvede et enkelt Tilfælde, hvor en Mand skulde være bleven særlig haardt forfulgt. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at det er en Kendsgerning, at Tusinder af Mennesker, der have optaget nedlagt Arbejde, have faaet Tilgivelse derfor og nu staa som Medlemmer af Fagforeningen — deraf have vi set mange, mange Tilfælde, men der er jo ogsaa enkelte Tilfælde saa graverende, at det kan være nødvendigt at anvende den skarpe Lud, og i det Tilfælde, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds omtalte, mener jeg, at der var meget god Grund for den Harme, som raadede i Arbejdernes Kreds.

Men naar det ærede Medlem vil tale om Tyranni, tror jeg, at han skulde have holdt sig til Arbejdsgivernes Lejr. Vi kende jo — ja, jeg tør ikke gaa ud fra, at alle kende den, men de, som befatte sig med disse Ting, kende jo den næsten berygtede Anmærkning 2 i Arbejdsgiverforeningens Vedtægter og § 22 i Arbejdsgiverforeningens Love. I den sidstnævnte forbydes det Medlemmerne af Arbejdsgiverforeningen at paatage sig Udførelsen af Arbejder, Levering af Materialier, Kørsel eller lignende i Tilfælde, hvor Arbejdet er standset hos en Arbejdsgiver. Det er altsaa fuldstændig Strejke i samme Forstand, som Strejke udføres blandt Arbejderne. Og ve den Arbejdsgiver, der forsynder sig mod disse Bestemmelser, thi han rammes af § 23, hvorefter han kan idømmes Bøde indtil 50,000 Kr.! Det er en meget haard Straf, synes jeg, som i alle Tilfælde fuldt ud staa paa Højde med, hvad der kan præsteres fra Arbejdernes Side i den Retning. Og hvis det er en Mand udenfor Arbejds-